

PĀVILA KALPOŠANA KORINTĀ

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Kor. 1:1, Gal. 1:1, Ap. d. 17:16–34, 1. Kor. 5:9–11, Ap. d. 18:4–10, 2. Kor. 2:4.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet naktī Tas Kungs parādībā Pāvilam sacīja: ‘Nebīsties, bet runā un neciet klusu. Jo Es esmu ar tevi! Neviens necelsies pret tevi, lai darītu tev ļaunu, jo Man ir daudz ļaužu šinī pilsētā’” (Ap. d. 18:9, 10).

Lielais angļu misionārs Viljams Kerijs mēdza teikt, ka viņš labo kurpes, lai segtu savus izdevumus, bet viņa īstais darbs ir dvēseļu glābšana. Tāpat Pāvils strādāja par telšu taisītāju, lai nopelnītu iztiku (Ap. d. 18:1–3), bet viņa patiesais darbs, protams, bija vest cilvēkus pie Kristus.

Šonedēļ mēs ielūkosimies Pāvila kalpošanā draudzē Korintas pilsētā. Kā redzēsim, draudze bija pilna ar problēmām – daudzas no tām ir ļoti līdzīgas tām, ar kurām mūsu draudzes saskaras arī mūsu laikos, gandrīz divus tūkstošus gadu vēlāk. Ikviens, kas kaut neilgu laiku ir bijis kristietībā vai iesaistījies draudzes darbā, varētu jautāt: vai ir kaut viena kristiešu grupa bez problēmām? Atbilde, protams, ir acīmredzama.

Korintā Pāvils sastopas ar izaicinājumiem, bet viņš tiem stājas pretī ar krusta vēsti (1. Kor. 2:2). Uzticība šai vēstij ir īstais veids, kā stāties pretī izaicinājumiem, ar kuriem saskaramies mūsdienās. Kā redzēsim šonedēļ un visa šī ceturkšņa garumā, Pirmās un Otrās vēstules korintiešiem vēsts attiecas arī uz mūsu dzīvi.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 4. jūlijā.

Pāvils – Dieva aicināts Jēzus apustulis

Vēstuli korintiešiem Pāvils iesāk, nosaucot sevi par Jēzus apustuli, aicinātu “pēc Dieva prāta” (1. Kor. 1:1; salīdzini ar 2. Kor. 1:1). Viņa pārliecība par to, kas viņš ir attiecībā pret Jēzu, ir tik stingra, ka ar dažiem izņēmumiem tieši tā viņš iesāk visas savas vēstules.

Izlasi 1. Kor. 1:1 un Rom. 1:1. Kādi divi Pāvila kalpošanas aspekti ir uzsvērti šajos pantos? (Sk. arī Gal. 1:1) _____

Pāvils runā par savu aicinājumu un apustuļa kalpošanu kā par Dieva gribas papildījumu. Viņš ir pārliecināts, ka viņa aicinājums nenāk no cilvēkiem, bet no Dieva (Gal. 1:1). Tāpat kā Jeremija, arī Pāvils bija Dieva aicināts jau mātes miesās (Jer. 1:5), un tas ir bijis kā Dieva žēlastības darbs (Gal. 1:15), lai viņš sludinātu Kristus evaņģēliju pagāniem.

1. Kor. 15:8 Pāvils sevi pieskaita tiem, kam Kristus ir parādījies pēc augšāmcelšanās (1. Kor. 15:5–7). Dažus pantus vēlāk viņš norāda, ka viņa aicinājums būt par apustuli izrietēja no šīs tikšanās ar Jēzu (1. Kor. 15:9–11).

Nosaukums “Jēzus apustulis” ietver vairākas nozīmes. Pirmkārt, tas izsaka domu par cilvēku, kuru Jēzus ir sūtījis. Tomēr Pāvils šo apzīmējumu lieto arī, lai identificētu sevi kā Kristus kalpu (Rom. 1:1; Tit. 1:1; Gal. 1:10), kā arī kā sludinātāju un mācītāju (1. Tim. 2:7; 2. Tim. 1:11). Neatkarīgi no tā, vai viņš sludina vai māca, Kristus vienmēr ir centrā. Īsāk sakot, Pāvils ir Jēzus apustulis.

Jēzus nav tikai Pāvila apustuliskās kalpošanas centrs – Viņš ir visas Pāvila dzīves centrs. Pāvila domas un jūtas bija piepildītas ar Jēzus klātbūtni. Par to liecina fakts, ka Pirmās vēstules korintiešiem ievaddaļā un pateicības daļā viņš deviņos pantos deviņas reizes piemin Jēzu. Pāvils tik ļoti mīlēja Jēzu, ka viņš nespēja pārstāt par Viņu domāt un runāt. Viņš vēlējās dalīties Jēzū ar tiem, par kuriem rūpējās, lai viņu dzīves arī būtu centrētas Kristū. Lai gan viņš bija aicināts par apustuli, viņi bija aicināti būt uzticīgi Jēzus sekotāji tai kalpošanai, kurai Kungs viņus bija aicinājis.

Pāvils bija aicināts būt par apustuli. Kāds ir tavs aicinājums, un kā tu zini, ka tas ir tavs aicinājums? Ja tev šķiet, ka tev tāda nav, kas varētu būt nepareizi tavās gaitās ar Dievu? _____

No Atēnām līdz Korintai

Izlasi Ap. d. 17:16–34. Kur Pāvils atradās pirms došanās uz Korintu, un ko viņš tur darīja? _____

Ap. d. 17:16–34 apraksta Pāvila sludināšanu atēniešiem pirms došanās uz Korintu. Acīmredzot viņš tobrīd neplānoja apmeklēt Atēnas, bet nonāca tur ar dažu draugu palīdzību opozīcijas dēļ, ar ko viņš saskārās Berojā (Ap. d. 17:13–15).

Tie, kas pavadīja Pāvilu uz Atēnām, atgriezās Berojā ar norādījumu, lai Timotejs un Sīla pēc iespējas ātrāk pievienojas viņam (Ap. d. 17:15). Ap. d. 17:16–34 stāsta par to, ko Pāvils darīja, viņus gaidot. Viņš runāja par Jēzu sinagogā, tirgus laukumā un Areopāgā. Viņš patiesi nespēja pārstāt runāt par Jēzu un izmantoja katru iespēju to darīt.

Izlasi Ap. d. 18:1–11. Ko Pāvils dara, ierodoties Korintā un visā savas uzturēšanās laikā šajā pilsētā? _____

Pāvils devās uz Korintu sava otrā misijas ceļojuma laikā. Lūka mums stāsta, ka Pāvils tur palika pusotru gadu.

Kā ierasts, Pāvils savu misijas darbību iesāk sinagogā (Ap. d. 18:4–6). Ap. d. 17:1, 2 piemin, ka tā bija viņa ierastā prakse. Viņš ievēroja principu “vispirms jūdiem” (Rom. 1:16; Ap. d. 13:46), kā Jēzus bija pavēlējis saviem apustuļiem (sk. Ap. d. 1:8).

Kad Sīla un Timotejs beidzot pievienojās viņam Korintā, viņš “ar visu sirdi sludināja, apliecinādams jūdiem, ka Jēzus ir Kristus” (Ap. d. 18:5). Savas uzturēšanās laikā Korintā viņš bija aizņemts, “mācīdams Dieva vārdu” (Ap. d. 18:11). Tieši šajā kontekstā viņš arī izteica savus slavenos vārdus, ka viņš ir “nolēmis neko citu nezināt” korintiešu vidū “kā vien Jēzu Kristu un to pašu krustā sistu” (1. Kor. 2:2).

Ko mēs varam mācīties no Pāvila misijas darbības Atēnās un Korintā par to, kā izmantot katru iespēju pasludināt evaņģēliju? Padomā par savām iespējām stāstīt par Jēzu citiem un kā tās izmantot. _____

Korintas pilsēta

Izlasi Ap. d. 18:1–3, 1. Kor. 5:9–11 un 1. Kor. 8:4. Ko mēs varam secināt par Korintas ekonomiku, morāli un reliģisko dzīvi? _____

Korinta bija nozīmīgs senās pasaules centrs, slavēta ar savu plaukstošo tirdzniecību. Šo pilsētu Roma iznīcināja 146. gadā p. m. ē., un 44. gadā p. m. ē. Jūlijs Cēzars to atjaunoja kā Romas koloniju. Tieši šī romiešu Korinta parādās Jaunajā Derībā. Pāvila laikā Korinta bija viena no Atēnu konkurentēm, daudzās aspektos to pat pārspējot. Korintai bija divas nozīmīgas ostas, kas veicināja preču apmaiņu un tirdzniecības attīstību.

Patiešām, Pāvils izvēlējās Korintu tās nozīmīguma un izdevīgā ģeogrāfiskā novietojuma dēļ. “Tādējādi radās iespēja evaņģēlija izplatīšanai. Kad tas bija nostiprināts Korintā, tas varēja viegli izplatīties uz visām pasaules malām.” (Elena Vaita “Sketches From the Life of Paul” 99. lpp.)

Turklāt Korintas plaukstošā tirdzniecība ļāva Pāvilam sevi uzturēt, gatavojot un pārdodot teltis, kamēr viņš sludināja evaņģēliju šajā pilsētā (Ap. d. 18:2, 3). Protams, misijas darbs lielā un bagātā pilsētā nenorit bez izaicinājumiem. Korintu raksturoja izteikts reliģiskais plurālisms (1. Kor. 8:5), ko apliecināja daudzās svētnīcas, kas bija celtas par godu tādiem dieviem kā Apollons, Atēna un Afrodīte, kā arī ēģiptiešu dievību, piemēram, Serapisa un Izīdas, pielūgšana.

Līdztekus šai reliģiskajai daudzveidībai Korinta bija pazīstama arī ar seksuālu izlaidību. Grieķu ģeogrāfs un vēsturnieks Strabons piemin, ka Afrodītes templī Korintā kalpojušas 1000 svētās prostitūtas. Lai gan daudzi zinātnieki uz šo apgalvojumu raugās skeptiski un saista to ar atēniešu propagandu pret Korintu, rituālā prostitūcija senajā pasaulē bija visai izplatīta. Seksuālā netiklība bija problēma Korintā, tāpat kā citur. Elkdievība un netiklība bija korintiešu ikdiena, un šī skumjā realitāte izskaidro lielu daļu no Pirmās un Otrās vēstules korintiešiem saturu.

Savā misijas darbībā Korintā Pāvils saskārās ar elkdievīgas un izlaidīgas sabiedrības izaicinājumiem. Kādi izaicinājumi var apgrūtināt evaņģēlija sludināšanu mūsdienu kultūrās? Kā mēs varam tos pārvarēt? Cik liela atšķirība, ja vispār, pastāv starp Korintu un mūsdienu pilsētām? _____

“Daudzi šajā pilsētā”

Izlasi Ap. d. 18:4–8. Kādi bija Pāvila sludināšanas rezultāti? _____

Pāvila darbs starp jūdiem Korintā nebija tik auglīgs, kā viņš bija cerējis. Viņam nācās sastapties ar naidīgumu un pretestību. Bībele saka, ka “tie pretojās un zaimoja” (Ap. d. 18:6). Kad grieķu darbības vārda “blasphēmeō” (“zaimot”) objekts ir cilvēks, tas nozīmē “aprunāt” vai “nomelnot”. Citiem vārdiem sakot, viņi centās sabojāt Pāvila reputāciju un traucēt viņa misijas darbu.

Tomēr Pāvila darbs Korintas sinagogā nebija veltīgs. Galu galā Dievs Savu misiju vadīja uz priekšu. Viņš bija apsolījis: “[Mans vārds] neatgriezīsies pie Manis tukšā” (Jes. 55:11). Daži jūdi negaidīja, ka sinagogas priekšnieks Krisps un viņa ģimene pieņems Jēzu kā Mesiju un tiks kristīti (Ap. d. 18:8). Ne tikai viņi, bet arī “daudz korintiešu, viņu dzirdēdami, ticēja un tika kristīti” (Ap. d. 18:8), ļoti iespējams, arī Krispa ietekmes dēļ.

Izlasi Ap. d. 18:9, 10. Ko mēs varam secināt par Pāvila izjūtām, sastopoties ar izaicinājumiem Korintā? Kā Dievs iedrošināja Savu kalpu? _____

Drīz pēc aiziešanas no sinagogas Pāvilam bija piedzīvojums, kas viņu iedrošināja. Pats Kristus naktī parādījās viņam vīzijā ar vārdiem, kas atgādina Jes. 41:10: “Nebīsties, jo Es esmu ar tevi.” Pāvils pats atzīst, ka viņš Korintā bija “nespēkā, bailēs un lielā nedrošībā” (1. Kor. 2:3). Viņam bija nācies pamest Beroju un doties uz Atēnām spēcīgas pretestības dēļ. Iespējams, viņš domāja, ka tā paša iemesla dēļ būs jāatstāj arī Korinta – lielās opozīcijas dēļ. Taču šoreiz tā nenotika. Jēzus viņam sacīja: “Man ir daudz ļaužu šinī pilsētā” (Ap. d. 18:10). Un Pāvils bija instruments, ar kura starpniecību šiem cilvēkiem tika nestā pestīšanas vēstis.

Izlasi Jes. 41:10. Kādi brīnišķīgi apsolījumi mums tiek doti šajā īsajā pantā? Kā tiem vajadzētu ietekmēt tavu ikdienas dzīvi? _____

Pāvila vēstules korintiešiem

Izlasi 1. Kor. 1:11–13; 1. Kor. 4:14; 1. Kor. 5:11; 1. Kor. 7:1 un 1. Kor. 14:37, 40. Izlasi arī 2. Kor. 1:12; 2. Kor. 2:9; 2. Kor. 11:3 un 2. Kor. 13:10. Kā šie panti palīdz mums saprast, kāpēc Pāvils rakstīja korintiešiem? _____

_____

_____

Pirmo vēstuli korintiešiem Pāvils sarakstīja, kad atradās Efezā (1. Kor. 16:5–9). Hlojas nama ļaudis bija devušies pie viņa ar ziņām, ka Korintā viss nenorit labi (1. Kor. 1:11). 1. Kor. 1. – 6. nodaļā Pāvils risina jautājumus, par kuriem bija ziņojusi Hloja. Problēmas ietvēra šķelšanos, seksuālu netiklību, tiesāšanos savā starpā un prostitūciju. Pāvils bija saņēmis arī vēstuli ar konkrētiem jautājumiem (1. Kor. 7:1). Viņa atbildes uzrakstītas, sākot no 7. nodaļas un tālāk. Jautājumi bija saistīti ar laulību, šķiršanos, celibātu, elkiem upurētu pārtiku, uzvedību dievkalpojumā, garīgo dāvanu lietošanu un nepareizu izpratni par augšāmcelšanos. Korintas draudze bija ļoti problemātiska un nenobriedusi. Iespējams, arī tava vietējā draudze saskaras ar daudzām problēmām. Tomēr, visticamāk, Korintā situācija bija vēl sliktāka.

Pāvila Pirmā vēstule korintiešiem ir ļoti aktuāla arī mūsdienās. Galu galā – vai mēs savās draudzēs kaut kādā mērā nesastopamies ar līdzīgām problēmām? Šai vēstulei mums ir daudz ko teikt. Tā ir “viena no bagātākajām, pamācošākajām un spēcīgākajām no visām viņa vēstulēm” (Elena Vaita “Apustuļu darbi” 301. lpp.).

Iespējams, Pāvils korintiešiem rakstīja trīs vai četras vēstules (salīdzini ar 2. Kor. 10:9). Pirms 1. Kor. viņš bija rakstījis vēl vienu vēstuli (1. Kor. 5:9), taču tā ir pazudusi. Pirms 2. Kor. viņš rakstīja tā saukto “bargo vēstuli” (2. Kor. 2:3, 4, 9; 7:8), taču arī tā ir pazudusi. Daži domā, ka viņš atsauca uz 1. Kor. vai ka šī vēstule daļēji ietverta 2. Kor.

No 2. Kor. mēs redzam, ka Korintas draudzes locekļus ietekmēja apkārtējā kultūra. Viņi augstu vērtēja tādas lietas kā sacensība, vara un bagātība – tas viss var izaicināt arī draudzi mūsdienās. Turpretī Pāvils centās veidot Kristū centrētu kultūru – skatījumu uz pasauli caur evaņģēlija prizmu. Cik svarīgi, lai arī mēs skatītos uz pasauli caur evaņģēlija prizmu!

Izlasi vēlreiz 2. Kor. 2:4. Ko tas mums atklāj par to, cik ļoti Pāvils rūpējās par šiem cilvēkiem? Un cik auksta dažkārt var būt mūsu sirds pret citiem? _____

_____

_____

_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elena Vaitas grāmatā “Apustuļu darbi” nodaļa “Korinta” (243. – 254. lpp.).

“Sludinot Evanģēliju Korintā, Pāvils izvēlējās citu darbības veidu nekā Atēnās. [...] Viņš nolēma izvairīties no sarežģītiem argumentiem un diskusijām un, atrodoties starp korintiešiem, nevēlējās zināt neko vairāk ‘kā vien Jēzu Kristu un to pašu krustā sistu.’” (Elena Vaita “Apustuļu darbi” 244. lpp.)

Pāvilam bija zināmi panākumi, taču viņš šaubījās par gudrību veidot draudzi no tā “materiāla”, kādu viņš tur atrada. Viņš uzskatīja Korintu par ļoti apšaubāmu darba lauku un nolēma to atstāt.

“Kad viņš apsvēra iespēju atstāt pilsētu un doties uz daudzsološāku vietu, Kungs naktī viņam parādījās redzējumā un sacīja: ‘Nebīsties, bet runā, [...] jo Man šajā pilsētā ir daudz ļaužu.’ Pāvils to saprata kā pavēli palikt Korintā un kā garantiju, ka Kungs dos pieaugumu iesētajai sēklai. [...] Zem Jēzus Kristus karoga tika sapulcināta liela draudze.” (Elena Vaita “Sketches from the Life of Paul”, 106., 107. lpp.)

“Ir rakstīts, ka Pāvils Korintā strādāja gadu un sešus mēnešus. Tomēr viņa darbs neaprobežojās tikai ar šo pilsētu. [...] Viņš padarīja Korintu par savas darbības centru. [...] Tādējādi tika dibinātas vairākas draudzes. [...] Pāvila prombūtni no draudzēm, par kurām viņš rūpējās, daļēji aizvietoja nozīmīgas un spēcīgas vēstules, kuras parasti tika pieņemtas kā Dieva vārds. [...] Šīs vēstules tika lasītas draudzēs.” (Elena Vaita “Sketches from the Life of Paul” 109. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pāvils bija pārliecināts, ka viņš ir Jēzus apustulis un ka šis aicinājums nāk no Dieva. Kāpēc ir tik svarīgi zināt, kas mēs esam un kāds ir mūsu aicinājums?

2. Kādu brīdi Pāvils juta vēlmi atteikties no misijas darba Korintā un pamest pilsētu. Kas lika viņam mainīt domas? Kā tas var palīdzēt mums, kad jūtam vēlmi atteikties no kāda misijas projekta? Vai tomēr var būt arī reizes, kad vajadzētu atkāpties?

3. Korintas draudzes locekļus būtiski ietekmēja apkārtējā kultūra. Arī mūsu vidū tā ir skarba realitāte. Kā mēs varam būt pasaulē (Jņ. 17:11, 15) un tomēr neietekmēties no tā, kas ir pasaulē – “miesas kāriība, acu kāriība un dzīves lepnība” (1. Jņ. 2:16)? Kādos citos veidos mūsu draudzi negatīvi ietekmē apkārtējā kultūra?